

nes at være ganske anderledes antageligt, og herom ville vel Meningerne være deelte; men jeg skal nærmere forbeholde mig at udtale mig derom, naar vi komme dertil. Under det 8de Afstemningspunkt have vi tilladt os at stille det Forslag, at den Liste, som findes i Slutningen af Lovudkastet, skulde optages i selve Loven. Jeg troer, at det vil være meget hensigtsmæssigt, at den optages i selve Loven og faaer Lovkraft. Jeg skal tillade mig til Oplysning for Thingets ærede Medlemmer at bemærke, at denne Liste er forfattet og udarbejdet med megen Omhu. Det vil sees deraf, naar man erindrer, at der er c. 378,000 Edr. Hartkorn i Landet, at for Fremtiden vil der af de 20 Districter, i hvilke Hestene for Fremtiden skulle fordeles, være 11 Districter, som hvert vil erholde en Hest for hver 218 Edr. Hartkorn, 6 Districter hver en Hest for hver 219 Edr. Hartkorn, 2 Districter hver en Hest for 220 Edr. Hartkorn og 1 District en Hest for hver 217 Edr. Hartkorn, og jeg troer saaledes, at denne Inddeling træffer det Rette, og at den derfor vistnok bør optages i selve Loven. Med Hensyn til det 9de Afstemningspunkt, skal jeg fatte mig i al Korthed. Det gaaer ud paa, at den Afgang, som i Slutningen af Paragraphen foreslaaes at skulle gives Krigsministeriet til at erholde et forøget Antal Heste hos Udrederne, ikke skal gives, som det i Udkastet er foreslaaet „indtil videre“, men som det af Udvalget er foreslaaet „indtil den nye Omorganisation af Hæren“. Da Sagen var til indledende Behandling, mødte det Forslag, som er stillet fra Udvalgets Side, ingen Modstand, ja, saavidt jeg forstod det, gik endog den høitærede Krigsminister ind derpaa, og jeg haaber saaledes, at det ærede Thing ikke vil have noget imod denne Tilføjning, og jeg troer ogsaa, at den i og for sig af flere Grunde vil være rigtig.

Skoleforstander Sørensen: Det er en almindelig anerkjendt Sandhed, som jeg ikke troer at behøve at udtale paa den danske Rigsdag, at Rejsfærdighed kræver at stræbe derhen at fordele alle Statens Byrder paa en saavidt mulig ligelig Maade paa Statens Indvaanere; thi denne Grundanskuelse findes saavel hos den danske Regjering som i begge de lovgivende

Ramre. Derom vidne mange Lovgivningsarbejder og Regjeringsforanstaltninger fra den senere Tid, og det er mit Haab og min Overbevisning, at baade Regjeringens og Rigsdagens forenede Bestræbelser ville arbejde derhen, stedse mere at naaie dette Maal. For at jeg skal nævne Exempler paa denne Stræben efter Lighed i Byrder og Pligter for Statens Borgere, skal jeg tillade mig blot at anføre: den almindelige Børnepligts Indførelse, Hartkornets Ligeliggjøreelse og forskjellige Skattelove. Men nærværende Udkast til en Lov angaaende Udredning af Heste til Hærens Brug synes ikke saaledes at harmonere med den Grundanskuelse om Lighed i Statsbyrder. Vel maa det indrømmes, at Rejsfærdighed stæer Fyldest, saavidt denne Udredningsbyrde tages bort fra de enkelte Hartkornbesiddere, som under andre Forhold have baaret den, men den Maade, hvorpaa Udkastet foreslaaer at fordele Byrden i Fremtiden, fører ingenlunde til Lighed, men til Ulighed, altsaa bort fra det Maal, som Lovgivningen stedse bør have for Øie. Thi, ligesom Udredningen af de saakaldte Nationalheste i Fortiden har for enkelte Udredere været en meget ulige Byrde, idet en Udredner i et Tidsrum af maaskee 10 Aar har maattet stille 5 unge Nationalheste, medens en anden Udredner af samme Klasse kun har stillet een, hvorved denne Skatteydelse til Staten, der efter sin Bestemmelse skulde være lige, er bleven lige det Modsatte, saaledes vil den samme Ulighed kun i endnu højere Grad i Fremtiden gjøre sig gjældende med Hensyn til de forskjellige Udredningslægder. Det kan nemlig saare let indtræffe, at en Commune, som paalægges 3 Heste, vil i et Tidsrum af f. Ex. 9 Aar komme i den Nødvendighed at maatte fornye Hestene 3 Gange eller til at befoste og stille 9 nye Heste, medens en anden Commune, som en lignende Udredningsbyrde paahviler, ikke kommer til at stille en eneste ny Hest i dette Tidsrum. Derved vil der fremkomme en betydelig Forskel i Udredningsbyrder, en Ulighed, der vistnok med Rette kan kaldes en Uretfærdighed, og som usejlsomt vil lede til at gjøre den hele Udredningspligt forhadet. Det er fornemlig af denne Grund, mine Herrer! for at undgaae denne Ulighed i Statsbyrder mellem